

Ter dankbare gedachtenis aan
MARGARETHA HARMINA ARENDS

echtgenote van

Hermannus Gerhardus Antonius Rienties

Zij werd geboren 12 oktober 1917 te Coevorden. Zij stierf voorzien van de H. Sacramenten 28 oktober 1987 te Emmen.

Op 2 november d.a.v. hebben we in een plechtige uitvaartdienst in de parochiekerk te Erica afscheid van haar genomen en haar begeleid naar haar laatste rustplaats op het R.K. kerkhof aldaar.

Moeder van een groot gezin met alle zorgen daaraan verbonden bleef zij toch de blijmoedigheid zelf en stond zij bekend om haar gastvrijheid.

Iedereen was welkom en mocht de warmte voelen van haar gulle goedheid.

Die blijheid bleef zij uitstralen ook tijdens haar langdurige ziekte en veelvuldig verblijf in het ziekenhuis. Het was of zij zich spiegelde aan Maria, de Moeder van de Heer, voor wie zij zo'n grote verering had en tot wie zij bad om sterkte. Maar juist daarom

en om alles wat zij voor ons betekend heeft, zullen wij haar des te meer missen.

Onze gevoelens worden verwoord door een gedeelte uit het gedicht: „HET IS VOORBIJ”.

„Ik voel, dat er een stilte komt, en in die stilte zal ik jou ontmoeten.

Telkens weer zal ik je tegenkomen. We zeggen veel te gauw . . . het is voorbij. Hij heeft alleen je lichaam weggenomen niet wie je was of wat je zei.

De goedheid die we bij jou hebben ervaren, de wens om anderen niet tot last te zijn, dat zijn herinneringen die wij bewaren. Ik houd ze bij mij, ik vind het fijn.

Nu je onze handen niet meer aan kunt raken, raak je onze harten nog dieper aan.”

Om alle liefde ons gegeven moge God je lonen in zijn huis van vreugde voor eeuwig

RUST IN VREDE.

Allen, die tijdens haar ziekte hun meeleven en zorg toonden en tijdens de dagen van rouw ons tot steun waren, willen wij graag van harte bedanken.

H. G. A. Rienties.